

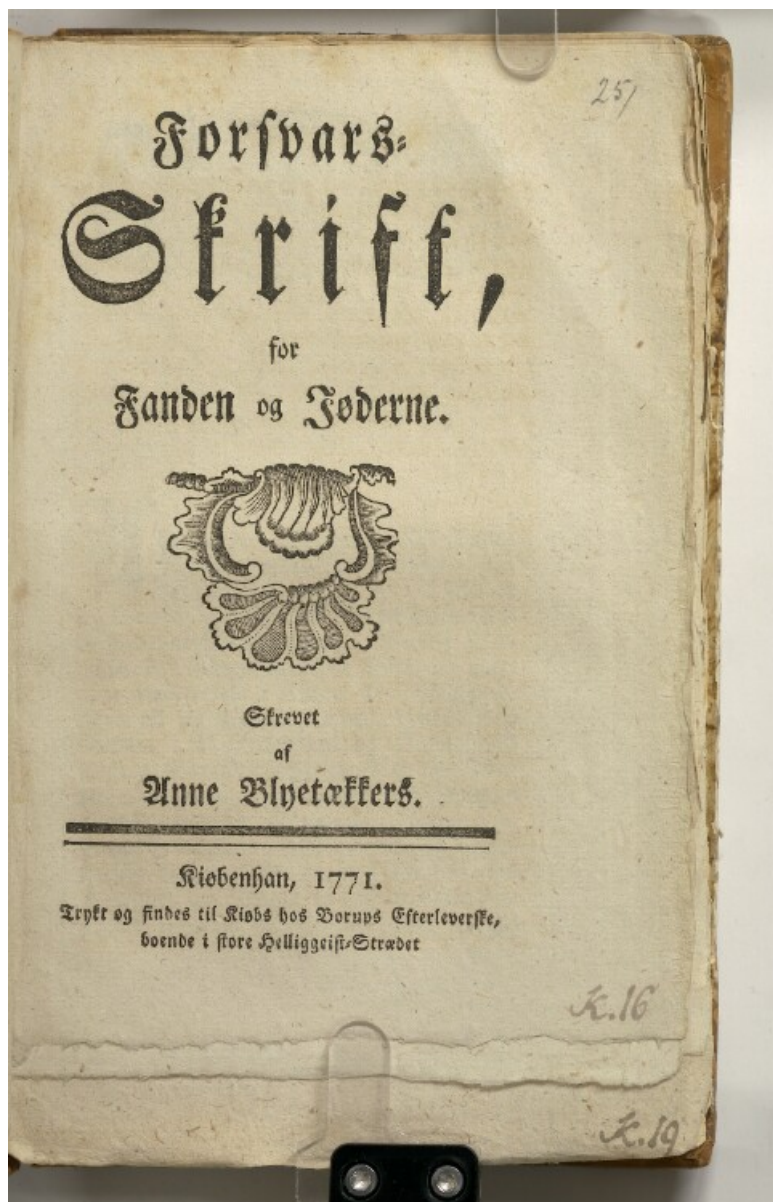
Titel: Forsvars-Skrift for Fanden og Jøderne. Skrevet af Anne Blyetækkers.

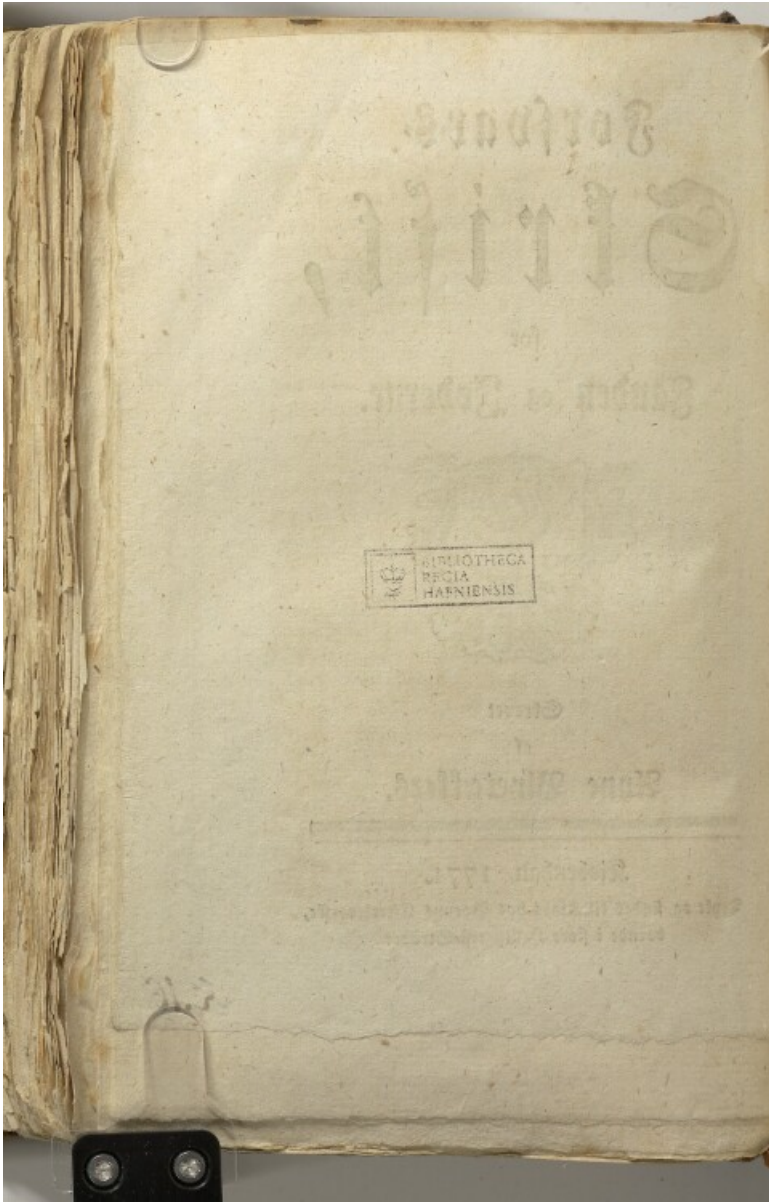
Citation: "Forsvars-Skrift for Fanden og Jøderne. Skrevet af Anne Blyetækkers.", i *Luxdorpha samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 15*, Borups Efterleverske, 1771, s. 1. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-1_015-shoot-workid1_015_025/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Luxdorpha samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 15

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

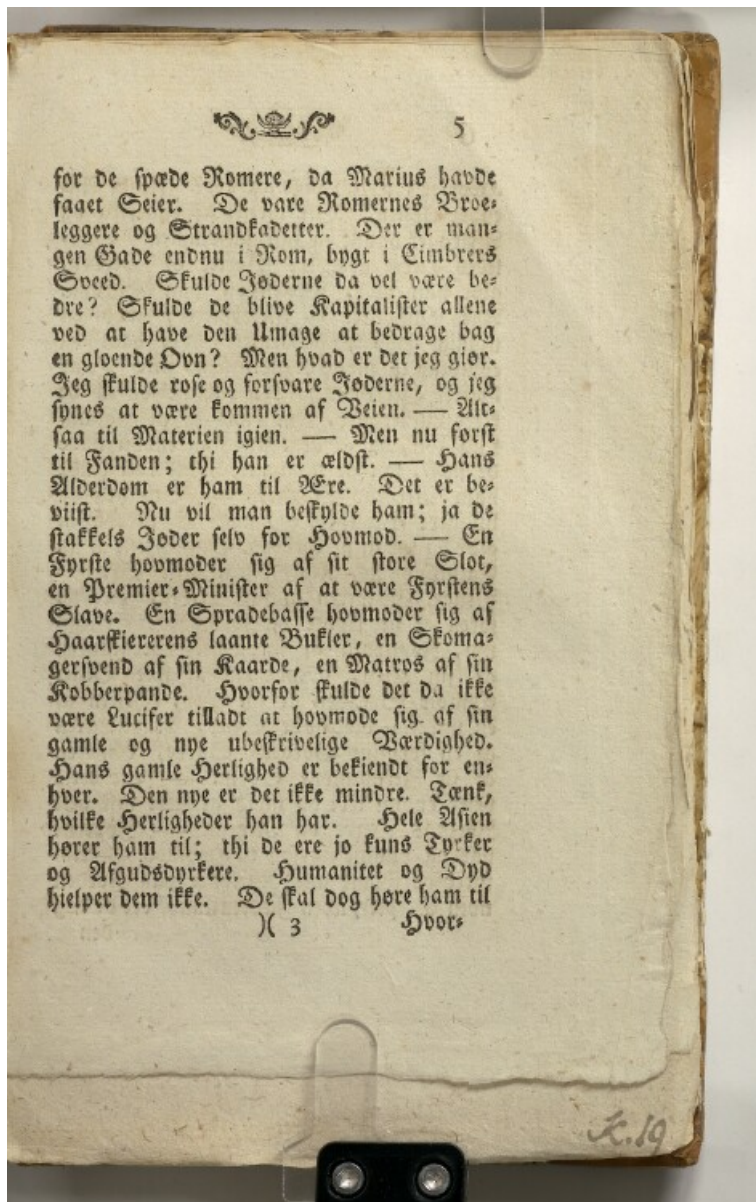
Alle bande Joderne. Alle bande
Fanden, endog Joderne selv. Jeg
vil forsvare dem begge. Bel er
jeg kun en Kierling. Men tager Ederi Va-
re for denne Sammenhæng. Gamle Kier-
linger kan udrette utroelige Ting, og over-
gaae Lucifer selv i Knebs Mangfoldighed.
Dog vil jeg slet ingen Kneeb bruge; men
ligefrem i al Tydelighed og Enfoldighed
forsvare Satans og Jodernes Sag. Sa-
tan er meget gammel, og Joderne paa-
staae at de er den ældste Nation paa Jorden. —
Store Hertigheder! Alderdommen er hæder-
lig hos enhver. De graae Haar bor æres
allevegne. — Sandt er det, at vores for-
fædrenes Ungdom og Sprædebæffer foragte

) 2   en

L. 10

en dydig Alderdom, i ser, naar den 'er fat-
tig. Nogle Fyrster pleie og at foragte en
udtient Alderdom, som ikke mere er virksom.
Men i hvordan det end er, bet Alderdommen.
æres. Det har været en Lov hos alle Na-
tioner. I Kraft af denne almindelige og
alle Nationers Lov bor man ære Guden
og tilbede Guderne for Alderdommens Skyld.
Der ere jo ogsaa nok, som tilbede Guderne.
Fyrsterne selv knale for dem, naar
deres Armeer udfordre den allerhastigste
Udstyr. — Hvor faaer Guderne de mange
Penge fra? — Spørg Fyrsterne, som
tillade dem at narre baade sig selv og alle
deres Undersaatter, fra Throneos nærmeste
lige indtil Badmelet. — Hvad Raad for
diffe Guder? — Gior dem til Slaver,
send dem til Kolonierne, og lad dem ikke
leve af at bedrage Folk. Saaledes gjorde
de floge Græker og Romere. Lad os
følge deres Exempel heri. Vi ere jo ellers
forelskede nok i dem; ja vor Kierlighed
gaaer saa vidt at vi endog holde offentlige
Disputationes over deres gamle Skoe,
Støvler, maaskee og H * * — Lad dem ar-
bejde i Indierne, lad dem giorde Bølge i
Stand, tilføre Jord i Hiulbore, og s. v.
Dette maatte jo de ærlige, de tapre, de
modige, de sterke Guder giorde til Tjeneste
for

for de spæde Romere, da Marius havde
faaet Seier. De vare Romernes Broe-
leggere og Strandkædter. Der er man-
gen Gade endnu i Rom, bygt i Cimbrers
Sveed. Skulde Joderne da vel være be-
dre? Skulde de blive Kapitalister allene
ved at have den Umage at bedrage bag
en gloende Døn? Men hvad er det jeg gjør.
Jeg skulde rose og forsvare Joderne, og jeg
synes at være kommen af Veien. — Alt-
saa til Materien igien. — Men nu først
til Handen; thi han er ældst. — Hans
Alderdom er ham til Ære. Det er be-
viist. Nu vil man beskjælde ham; ja de
stakkets Joder selv for Hoimod. — En
Fyrste hoimoder sig af sit store Slot,
en Premier-Minister af at være Fortiens
Slave. En Spradebasse hoimoder sig af
Haarklæverens laante Bukler, en Skoma-
gersvend af sin Kaarde, en Matros af sin
Kobberpande. Hvorfor skulde det da ikke
være Lucifer tilladt at hoimode sig af sin
gamle og nye ubestrikelige Bærdighed.
Hans gamle Herlighed er bekiendt for en-
hver. Den nye er det ikke mindre. Tænk,
hvilke Herligheder han har. Hele Asien
hører ham til; thi de ere jo kunns Tyrker
og Afgudsdyrkere. Humanitet og Dyd
hjelper dem ikke. De skal dog høre ham til

(3   Hørs

Hvorfor? Hvad veed jeg det? Fordi Asien er Asien. Det mæste af Amerika og Afrika er hans; ja fast altsammen. Saaledes Herre over tre Parter af Verden, gjør han billig Pretension paa Europa. Alle Catholiker og Reformerte, med en utallig Hob Dissidentere høre ham og evindelig til pleno & plenissimo jure (Tænk hvilket Herredom.) Nu komme vi til de fiere Lutheraner, som kun er en Haandsfuld Folk, og af dem skal han endda have de fleste, saa at man med Rette kan kalde ham Verdens Monark. — Stoltthed og billigere Stoltthed, end naar Spradebassen gjør sig tyk af sit Geheng, Catheteren af sin Cathedismus, Klokkeren af sine Skriverspenge, Graveren af sin Skuffe, Professorens af sit fiobte og fortyggede Collegium, Jomfruen af sin Biste, Sergeanten af sin Kiep, Studenten af sine Bæne, Contoir-Svenden af sin Pen, Hyrsten af en unyttig blodfiobt Seier, Magistraten af en forpiint Borgers Sukke, Gnieren af sit Jernbundne Skrin. — Alt dette veier endnu ikke op imod at være fast hele Jordens Herre og Regent. — Joderne har og billigst Aarsaa til Hoomod. — Udspredeede iblant alle Nationer paa Jorden uden Scepter, uden Fædreneland, ere de dog
den

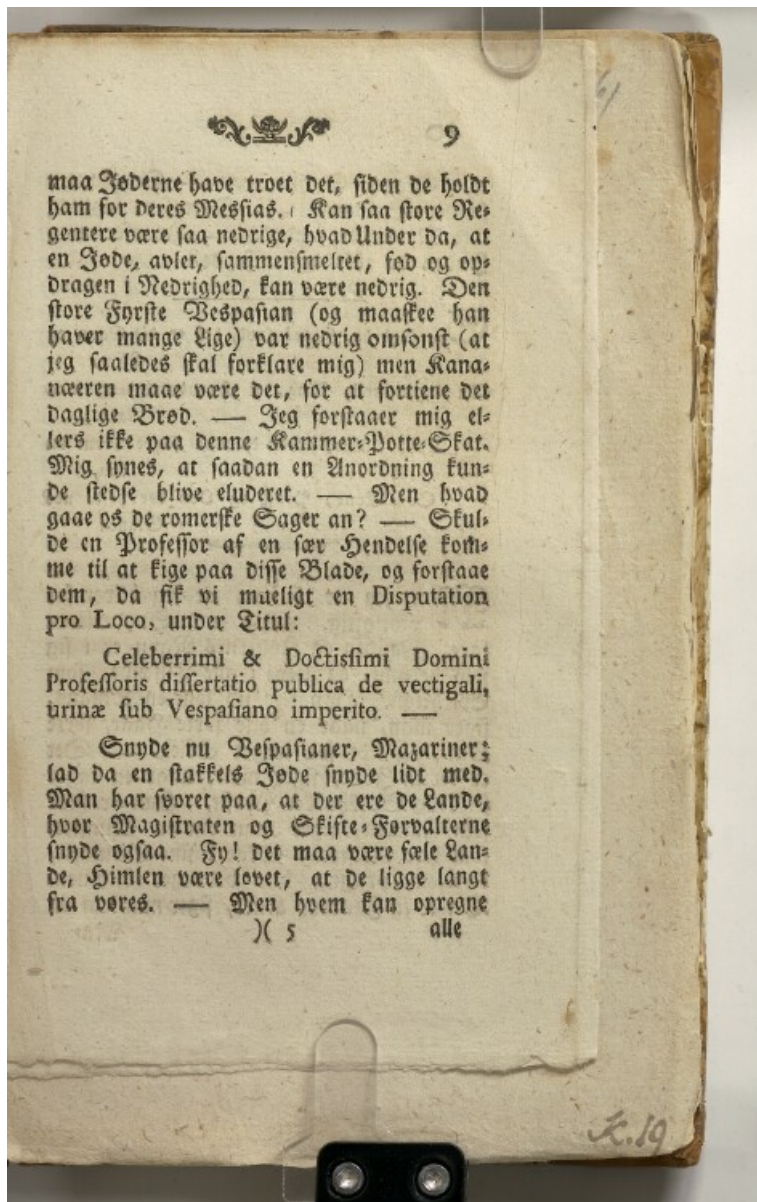
den rigeste og tillige talrigeste Nation paa Jorden. Ingen Nation i Verden oversgaaer dem i Folkemængde og Guld. Baser de samlede, havde de Canoner; hele Verden skulde i en Hast være deres. Billig Aarsag til Hovmod, langt billigere, end naar vore Officierer hovmode sig af at kunde staae Huden af de Gemene ved Lamp og Rødder; langt billigere, end naar en Første hovmoder sig af den forfulede Borgers Skatte, Premier-Ministeren af sin Coquettes Ansigt og yndige Viner; Coquetten af den Vindighed, hun har over Ministriisimus; Politimesteren af sit Raadstue-Hul, Procuratoren af sine dumme Indfald, som han kalder Rlygter, og som passere derfor, naar Dommeren har mere Kapunsteeg i Mave end Hierne i Hovedet. — Begge ere store Negotiantere, begge, nemlig Fanden og Jøderne. Disse gjøre alle Ting i Penge. Hiin giver sine rede Penge ud for at vinde Mennesker, Fanden holder sine Kontrakter troe og ærlig, og oppebier endog det sidste Minut, som vi tilfortædelig kan læse os til i Fausts, Lupenborgs Liv og Levnet ic.

Jøderne holde ogsaa deres Kontrakter troe og ærlig, og drive deres Negotie uden

uden at Svigt. — Nei holdt. Nu er jeg bange, at jeg lyver. — En ærlig Jøde! hvordan mon han skulde see ud? Men har Jøderne Ord for at snyde? Jeg troer, at der ere flere, som bruge dette Haandværk. Skulde de christne Riismænd ikke ogsaa forstaae denne Konst? Er det ikke sandt, at de christne Jøder ere de verste Jøder? Jøderne hos os maa ingen Haandværker lære eller øve. De maae betale til vore Fattige og deres Fattige. Deres Borgerskab koster dem meget mere, end andre Nationer. Aarsager nok til Snyderie. Mazarin maa have været af jødisk Blod. Han forstoed den Konst at snyde, og overgik alle Israels Børn i dette Haandværk. Mueligt der kunde være flere Ministrisimi, som forstoed Konsten. Bore Coquetter snyde ogsaa artig nok. De snyde endog Jøderne, i hvorvel disse Karle tage sig temmelig vel i Agt for dem. Vore Riismænd, som spille saa længe Banqueroute, indtil de blive Excellencer, og Monseigneurs forstaae vel ogsaa noget af Jødernes Haandværk. Vespasian, kiont Fyrste, og hele Verdens Fyrste, maa og have været en stor Snydere, da han lagde Skat paa Kammerpotter. Men endelig Vespasian var en Jøde; i det mindste maa

9

maa Jøderne have troet det, siden de holdt ham for deres Messias. Kan saa store Resgenter være saa nedrige, hvad Under da, at en Jøde, avler, sammensmeltet, fød og opdragen i Nedrigbed, kan være nedrig. Den store Første Vespasian (og maaskee han haver mange Lige) var nedrig omsonst (at jeg saaledes skal forklare mig) men Kanaæneren maae være det, for at fortiene det daglige Brød. — Jeg forstaaer mig ellers ikke paa denne Kammer-Potte-Skat. Mig synes, at saadan en Anordning kunde stedsse blive eluderet. — Men hvad gaae os de romerske Sager an? — Skulde en Professor af en sær Hændelse komme til at fige paa disse Blade, og forstaae dem, da fik vi mæeligt en Disputation pro Loco, under Titul:

Celeberrimi & Doctissimi Domini Professoris dissertatio publica de vectigali, urinae sub Vespasiano imperito. —

Snyde nu Vespasianer, Mazariner; lad da en stakkets Jøde snyde lidt med. Man har svoret paa, at der ere de Lande, hvor Magistraten og Skifte-Forvalterne snyde ogsaa. Fy! det maa være seje Lande, Himlen være lovet, at de ligge langt fra vores. — Men hvem kan opregne alle

K. 19

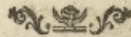
alle Slags Snyderier. — Sergeanter
snyder Soldaten. — Matrosen snydes;
alle Mennesker snydes. — Hvorfor maa
Joden da ikke ogsaa snyde?

Saa snyd da, Jode! snyd, det er dit Gavn og
Hæder,
Du ingen ærlig Ting, ei Haandværksbrug maa
lære.
Hvad Under, at du da maa snyde hvem du
kan,
Som Kone, Præst og Døn bør holde ubl
Stand!

Min jeg er bange, at jeg bliver for
vidtloftig. Lad nu Snyderierne
fare. Ganden og Jodernes Navn er i sig
selv berømt, og tiene i alle Tilfælde, som
Epitheton. Han seer ud som en Smaas,
siger man, naar en har sorte Haar, sorte
Dine, og lidt for meget Skæg. — Det
er ret en Jode, siger man, naar en tager
stikkelig Spekhøffer-Profit. Han er snue
som Ganden, siger man om en Minister,
som har Keiserens Skat i sine Glemmer,
og som prægtig har bedrageret Almuen.
Det er en Gandens Karl, siger man om en
Mas

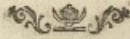
Matros, som bander og slaes i Fuldkom-
menhed. Det var Fanden af Student,
figer man, naar han kan desputere langs
op og langs need af Beggene, og raabe
med en løbende, flyvende og raabelig Tun-
ge: Distingvendum! — Videre vil man
laste Fanden for sine mange Omfavnin-
ger. Snart gjør han sig til Engel, snart
til Menneſke, snart til Dødt. Men omſka-
be vi andre os ikke ligesaa ofte? Snart
krybe vi paa alle Fire, naar vi intet Brød
have. Ere vi forfyldte, og har en smuk og for-
gyldt Kiøle paa, da gaae vi paa et Been, og
vilde gjerne flybe i Luften. Ube imod vore
Undermand, Hæve imod vore Eigemand,
Camaleons imod vore Overmand. Ere
diffe ikke Omfavninger nok? Vi danne
os i alle Former, naar vi kun haabe
Metal. Vi kan tage alle Waſter paa,
og Fanden ſelv kan ikke ſaa haſtig for-
vandle ſig, ſom vi. A er Frietanker med
Frietankerne, Pietiſt med Pietiſterne, Svi-
rebøder med Svirebødrene, og indgetogen
med de indgetogne. Foruden laante Wa-
ſter, forvandle vi os i Virkelighed. Vi
raabe ofte med Harene vor hele Karakter.
B var en Snier i ſin Ungdom, i ſin Man-
dom blev han ødſel, og i ſin Alderdom
en Snier igien. Hele Nationer forvandle
ſig

sig saaledes, at ingen kan kiende dem igien. Hvor ere vore gamle Romere bleven af? Hvor er den grædste Bittighed, Tapperhed og Philosophie? — Spanien og Portugal lade af fra deres Overtro, slibes og blive menneffelige. — Jeg veed ikke, om Frankerig har vundet eller tabt i disse sidste Tider; dog troer jeg snarere det sidste. Zoderne og Polakkerne ere nesten uforandrede. Begge uroelige, fulde af Kneeb og Hofmod. Zodeland saae ud i Vespasianernes Tider, ligesom Polen seer ud nu omstunder. Jeg kan ikke forudsige Polens Skiebne. Zodeland blev totaliter ødelagt; men de havde ingen Russer til Forsvarer. Rusland, hvilken Scene af Forandringer! Cujoner ere blevne Helte. Barbarer Philosopher. Groshed er forandret til Bittighed, og det største Slaverie paa Jorden synes forvandlet til en almindelig Frihed. Love regiere i steden for Stokken og Tampen. En Menneffe-Bende sidder paa den Throne, som før sukkede under Jid og Sverd. Hele Tyrkens Magt er nu kun lidet imod de Armeer, som en Haandsfuld Svenske før har kundet forjage ved første Diekast. — Preussen, hvilket mægtige Rige! de gamle Churfyrster drømte aldrig om saadan en Hertilighed, Magt

Magt og Vælde. — Hvilket yndigt Syn!
en Konge paa Thronen, som filosofherer,
som elsker Videnskaberne, og selv dyrker
dem. Hvad skal man sige om Engelsmændene?
For alle Nationers Slaver: nu
Soens og Handels Herrer, rige og
mægtige. Men lader os betragte vort eget
Norden. Hvilke Seier:Scener skues ikke
her! en Salomon paa Thronen, som for-
ener en virksom Ungdom med Menneskekier-
lighed og Visdom. En elsket Regent, et
elsket Folk! Norden bor forvandle sig un-
der saa stor en Styrere. Den erkjendts-
lige Eftersegt vil sette en nye Tids Reg-
ning fra Christian den Syvendes Alder.
Hans Levedage (gid de vorde mangfoldige
i Tallet) skal see Soerne vrimle af Dansk
Handel! Ocean skal sukke under Byrden
af kneisende Krigsskibe, hvis Kanoner og
Mandskab skal være en Redsel for den,
som torde være Nordens Fiende. Krigs-
Harene til Lands vil komme i den For-
fatning, at den gamle grædske Phalanx
selv vil ikke være at ligne derimod. Vi-
denskaberne, Studeringer og Konster vil
svinge sig hoiere, end under Roms August
og Frankerigs 14de Ludvig. Vi have
Skrive: Frihed, og af denne kan man
vente store Ting. — Uden denne havde
vi

vi hverken havt Virgiler, Horazer, Naso-
ner, Ciceroner, Lucrecer, Bailer, Clercer,
eller nogen anden skinnende Forfatter. Nei!
vi Danske har Lov til at seile, lige saavel
som disse have seilet. Men, saa have vi
og Frieled til at oplosie os imod deres
Fuldkommenheder. O kommer alle Stæns-
der, og takke knælende den 7de Christian,
Christian den Store!

Thronens Nærmeste.

Vi elske Christian; Hans Liv er vores Vel,
Han os for Venner har; ei nogen til sin Træl;
Vi ei ved Hyflerie skal slide vore Dage;
Men Sandheds, Troestabs Frugt i fulde Frieled
smage.

Borgeren.

Lev længe, Christian, lev ubi Hold og Fryd,
Vi sine Virkningen udaf din Konge Dyd,
Din Omsorg er for os med Viisdom og med Naade,
Gid du til evig Tid for Norden maatte raade!

Bonden.

Lev længe, Bonde-Ven! vi Frieled har ved dig,
Du haver gjort vor Stand fuldkommen lykkelig.

Krigs-

Krigsmanden.

See Christian! dit Moed os giver Moed og
Kæfter,
3 Disciplin og Moed vi ingen give efter.

Den Studerende.

Nu er den gyldne Tid for os Studerende,
Vi tale, det vi veed og er lyksalige,
Vi ved Studeringer nu gjøre kan vor Lykke;
Ehi Børsten svæven er, som pleied før at trykke.

Den Geistlige.

Den Syvend' Christian vor Nordist Salomon,
Er en omfandtlig Ven af vor Heligten,
Ved den begyndte han de første Konge-Dage,
Ved den sit hele Liv han nidkier vil fremdrage.

Seraphers Fader! Du! som kan alt, hvad du vil,
Hvis naadigst Forsyn er paa Jorden virksom til
Daag over Christian, og lad ham længe leve
Hos os, før han hos Dig blant Seraphim skal søve!

